

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2024.F.164/14.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa **dr. [...]** budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2024. október 21. napján tartott nem nyilvános szóbeli tárgyaláson meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **nem követett el fegyelmi vétséget**, ezért a fegyelmi eljárást

megszünteti.

Az eljárás során felmerült költséget a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

Indokolás:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A Büntetés-végrehajtási Intézet, mint bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységéből eredő kötelességszegését kifogásolta.

A bejelentés tartalma szerint az eljárás alá vont ügyvéd a hívás ellenőrző rendszer adatai alapján - a bejelentő által fogvatartott T. Z.T. elítélt kapcsolattartójaként - a terhelt által kezdeményezett telefonhívást irányított át a [szám1] telefonszámra, amely a BV intézet nyilvántartása alapján B.R. magánszemélyhez (a fogvatartott egyik nem hozzátartozó kapcsolattartójához) tartozik, ezzel a tevékenységével pedig az irányadó kapcsolattartási szabályokat megsértette. A bejelentés tartalmazta azt a három telefonszámot, amelyet az eljárás alá vont ügyvéd és T.Z.T. fogvatartott közötti kapcsolattartás céljából a BV nyilvántartásba vett, de nem jelölte meg pontosabban, hogy ezek közül melyik volt az, amelyről a hívás átirányítása történt.

A Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa az előzetes vizsgálatot hivatalból elrendelte és felhívta az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy a vizsgálat lefolytatásához szükséges iratait 8 napon belül köteles, az ügyre vonatkozó észrevételeit pedig jogosult elektronikus úton a kamarának megküldeni.

Az eljárás alá vont ügyvéd ennek eleget téve a beadványában észrevételeket terjesztett elő, fegyelmi felelősségét vitatta, illetve iratokat csatolt, valamint indítványozta a fegyelmi eljárás megszüntetését. Beadványában előadta, hogy a bejelentő által hivatkozott hívás átirányítását nem ő hajtotta végre, a bejelentésben szereplő három telefonszám közül pedig a [szám2] kapcsolási szám nem áll az ő használatában. Határozottan állította, hogy védői tevékenységének gyakorlása során a [szám3] hívószámot, illetve bizonyos esetekben a [szám4] hívószámot használta. Mindkét hívószám a saját előfizetésében van, utóbbit néhai édesapja, egyben ügyvédi helyettese, dr. F.L. ügyvéd használta korábban. Jelezte, hogy miután az ügyfelével szemben a jogerős szabadságvesztés büntetést kiszabták, 2022. decemberében papír alapú meghatalmazást csatolt a Fővárosi BV részére, mert az alapügyben a bíróság részére már csatolt meghatalmazást az intézet „nem fogadta el”. Ezt a meghatalmazást a Nagy Ignác utcai objektumban adta le, de ezen sem szerepelt egyéb szám, mint a saját használatában lévők.

Az eljárás alá vont ügyvéd előadta azt is, hogy a vizsgálati eljárás elindulását követően megkísérelte kideríteni azt, hogy miként kerülhetett a bejelentésben érintett hívószám T.Z.T. elítélt kapcsolattartási adatai közé, de részére a Büntetés-végrehajtási Intézet iratot erről bemutatni nem tudott, az ott nem állt rendelkezésre, a b.-i intézetben pedig (ahol a fogvatartott a büntetését tölti) szintén nem volt fellelhető a meghatalmazás. Hivatkozott arra, hogy a kapcsolattartás vonatkozásában ő csupán kérelmező, annak engedélyezését, regisztrációját és ellenőrzését a büntetés-végrehajtási szerveknek kötelessége elvégezni, utalva ezzel arra, hogy amennyiben ott téves adat került a nyilvántartásba, annak okára a BV tud megfelelő választ adni.

A fegyelmi biztos az előzetes vizsgálati eljárás eredményeként fegyelmi eljárást kezdeményezett. Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv. 1. § (1), (3) és (5) bekezdését, a Be. 39. § (1) b), a Bvtv. 11. § (6) és 15. § (2) bekezdésében foglaltakat, valamint az ÜESZ 2.5 és 8.11 pontjaiban foglaltakat, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács elnöke megkereste a Büntetés-végrehajtási Intézetet abból a célból, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által benyújtott - a kapcsolattartást megalapozó - ügyvédi meghatalmazás másolati példányát beszerezze. A megkeresés részeként tájékoztatást kért arról is, hogy a meghatalmazáson szereplő telefonszám(ok) tekintetében történt-e bármilyen ellenőrzés az iktatást követően. A bejelentő válaszában úgy nyilatkozott, hogy az iratot részükre az elítélt befogadását végző, a meghatalmazást iktató Büntetés-végrehajtási Intézet küldte meg, azon mindössze a [szám3] hívószám szerepel, amelynek ellenőrzését a bejelentő nem végezte el. Mellékletként csatolta a meghatalmazás másolati példányát, amelyen az előadásával egyezően egyedül a hivatkozott hívószám került feltüntetésre.

A Fegyelmi Tanács ezt követően megkereste a befogadást végző Büntetés-végrehajtási Intézetet is és kérte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által hivatkozott, 2022. december 5. napján benyújtott meghatalmazás másolati példányát küldjék meg, illetve nyilatkozzanak arról, hogy a hívószámok ellenőrzése megtörtént-e az iktatást követően. A BV Nyilvántartási Osztálya válaszában arról tájékoztatta a Fegyelmi Tanácsot, hogy részükről a teljes nyilvántartási anyag megküldésre került korábban a b.-i Büntetés-végrehajtási Intézet felé, további meghatalmazással ők nem rendelkeznek, illetve közölte, hogy a kapcsolattartást rögzítő kolléga már nem dolgozik a BV kötelékében, így a telefonszámok ellenőrzéséről sem tud információt adni.

Az eljárás alá vont ügyvéd a 2024. 08. 27. napján érkezett beadványában jelezte, hogy a fegyelmi tárgyaláson hivatalos elfoglaltsága miatt (büntetőügyben védői képviselőt lát el) nem tud megjelenni, kérte annak későbbi időpontra halasztását, igazolásul idézést és meghatalmazást csatolt. A 2024. 09. 02. napján tartott tárgyaláson ennek megfelelően az eljárás alá vont ügyvéd nem jelent meg, ott a fegyelmi biztos indítványt tett a BV ismételt megkeresésére annak pontos megjelölése céljából, hogy a bejelentésben szereplő átirányított hívás milyen időpontban és az eljárás alá vont ügyvédnek melyik telefonszámáról történt.

A Fegyelmi Tanács a bizonyítási indítványnak helyt adott, a tárgyalást elhalasztotta és a fegyelmi biztos indítványával egyező (immár harmadik) megkeresést küldött a bejelentő részére.

Hivatalból lefuttatott egy telefonszám keresést a bárki által elérhető nyilvános online tudakozó adatbázisából, amelynek eredményeként a rendszer a [szám2] telefonszám kapcsán T.Z.T. (cím) nevét adta meg, mint előfizetőt. A keresés eredményéről a Fegyelmi Tanács képernyő fotót készített és az így került az eljárás iratai közé.

A bejelentő 2024. 09. 20. napján érkezett beadványában részletezte a bejelentésben hivatkozott telefonhívás időpontját és időtartamát, a hívás átirányítását végrehajtó telefonszámként pedig a [szám2] számot jelölte meg. Mellékletként csatolta a fogvatartott valamennyi, az intézetből kezdeményezett hívásának listáját 2024. 09. 17. napjáig bezárólag.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A folytatólagos tárgyaláson a fegyelmi biztos módosította a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglalt tényállást, a bizonyítás eredményeképpen megállapítva, hogy nem az eljárás alá vont ügyvéd telefonszámáról, hanem a fogvatartott nevéen nyilvántartott telefonszámról történt a hívás átirányítása, amely telefonszámot a BV nem ellenőrizte le, továbbá nem áll rendelkezésre olyan adat, miszerint ezt az eljárás alá vont ügyvéd jelentette volna be, így nem köthető hozzá tiltott cselekmény. Ennek megfelelően végindítványában az eljárás megszüntetését kérte.

Az eljárás alá vont ügyvéd zárónyilatkozata:

Az eljárás alá vont ügyvéd a korábbi írásbeli észrevételében foglaltakkal egyezően nyilatkozott. Kijelentette, hogy bűnügyi védőként végzett praxisa alatt a hívás átirányítással és hasonló szabályszegésekkel kapcsolatos megkereséseket mindig elutasította, az irányadó kapcsolattartási szabályokat – hasonlóan a többi jogszabályhoz – pedig betartotta. Előadta, hogy T.Z.T. ellen a kapcsolattartás szabályainak megsértése miatt fegyelmi eljárás indult, ahol ügyfele felelősségét megállapították és szankcionálták. Neki ehhez a tevékenységhez köze nem volt és elképzelése sincs arról, hogy a fogvatartott miként oldotta meg azt, hogy az általa használt telefonszám ügyvédi kapcsolattartási számként kerüljön a nyilvántartásba. A fegyelmi biztoshoz csatlakozva szintén kérte az eljárás megszüntetését.

A megállapított tényállás:

A jogerős szabadságvesztését töltő T.Z.T. elítélt 2023.12. 28. napján a fogva tartásának helyéül szolgáló Büntetés-végrehajtási Intézetből 13:34 perc időpontban telefonhívást kezdeményezett a [szám2] hívószám irányába, amely hívást a fogadó fél a [szám1] telefonszámra irányított át.

A hívás átirányítását végrehajtó telefonszám ismeretlen módon került az eljárás alá vont ügyvéd kapcsolattartás céljára szolgáló elérhetőségei közé, annak tényleges használója nem az eljárás alá vont ügyvéd, előfizetője pedig T.Z.T. volt.

A fegyelmi tanács döntése:

A Fegyelmi Tanács a fenti tényállást az ügy relatíve egyszerű tényállásához képest elhúzódozó bizonyítási eljárás alapján állapította meg.

Ezen a ponton tartja fontosnak a Fegyelmi Tanács jelezni a bejelentő felé – különös tekintettel arra is, hogy az általa üzemeltetett Hívásellenőrző Rendszer adatai alapján nagy számban érkeznek tőle hasonló tartalmú bejelentések a Budapesti Ügyvédi Kamara részére – azt, hogy a kapcsolattartási szabályok megsértésének vizsgálatához elengedhetetlenül szükséges valamennyi olyan technikai és nyilvántartási adat, amelyből a hívás időpontja, a hívással (átirányítással) érintett telefonszám, illetve az azok mögött álló okiratok tartalma megállapítható, mert ezek hiánya esetén - hasonlóan a jelen ügghöz - többszöri megkereséseket kell ahhoz foganatosítani, hogy a tényállás tisztázható legyen.

Amennyiben a bejelentő azt állítja, hogy az általa kapcsolattartóként nyilvántartott ügyvéd megszegte a kapcsolattartás szabályait, akkor elvárható, hogy a kapcsolattartás tényét megalapozó dokumentumot is csatolja a bejelentés mellé. Ez a dokumentáció egyébként a büntetés-végrehajtás nyilvántartásának rendelkezésére áll, külön erőfeszítésébe nem kerül azt megküldeni, a bizonyítási eljárás lefolytatását pedig nagyban megkönnyíti és egyszerűsíti. Legalább ennyire fontos volna az is, hogy a BV a kapcsolattartói telefonok ellenőrzése körében birtokába kerülő információkat megossza a fegyelmi eljárásban – már ha ezek az ellenőrzések egyáltalán megtörténnek – akár egy erről készült feljegyzés, vagy hasonló adat formájában.

Miután jelen esetben a hivatkozott dokumentáció nem került megküldésre, az eljárás alá vont ügyvéd (bár erre vonatkozó kötelezettsége nem állt fenn) volt kénytelen megkísérelni, hogy saját ártatlanságának igazolására ezt beszerezze, amely erőfeszítése nem járt sikerrel.

Hasonló eredményre vezettek a Fegyelmi Tanács általi kezdeményezések is, miután a fent részletesen bemutatott tudakozódások érdemi eredménye az lett, hogy a BV nem tudott olyan okiratot küldeni, amelyből megállapítható lett volna, hogy miként került sor a hívásátírányítást végző telefonszámnak az eljárás alá vont ügyvéd kapcsolattartási számaként történő rögzítésére. Ezzel szemben pedig megállapítást nyert a tudakozó adataiból, hogy az érintett hívószám a fogvatartott előfizetésében van, ráadásul a legutóbb mellékletként a BV által küldött részletes híváslistából jól látszik, hogy a bejelentéssel érintett 30-as számmal a fogvatartott napi szintű kommunikációt folytatott bőven a fegyelmi eljárás megindulását követően is, több esetben naponta többszöri telefonhívással. Ilyen szintű intenzív kapcsolat önmagában arra utal, hogy azt nem az aktív perbeli/ügybeli képvisellel már nem bíró jogi képviselővel folytatja az ügyfél, az eljárás alá vont ügyvéd részéről pedig végképp irracionális ötlet lett volna arról a számról kommunikálnia a fegyelmi eljárás ideje alatt, amelyről a védekezésében azt állította, hogy nem ismeri.

Mindezek alapján a fegyelmi biztos - az eljárást kezdeményező határozatában foglaltakhoz képest a tárgyaláson módosított, az eljárás megszüntetésére irányuló - indítványa alapos.

Az Üttv. 133. § (3) bekezdése szerint a fegyelmi tanács a határozatában

a) az eljárás alá vont személy felelősségét megállapítja, és büntetést alkalmaz, vagy

b) az eljárást megszünteti,

és dönt az eljárási költség viseléséről.

A Fegyelmi Tanácsnak a korábban részletezett bizonyítás felvételének és a fegyelmi biztos módosított indítványának nyomán végeredményben különösebb mérlegelési feladata nem maradt, a rendelkezésre álló bizonyítékok, a híváslista adatai, az eljárás alá vont ügyvéd következetes előadása, a rendelkezésre álló ügyvédi meghatalmazás, a beszerzett előfizetői adat mind-mind egy irányba mutatnak, amely nem más, mint hogy a bejelentésben foglalt hívás-átírányítást és ezzel a kapcsolattartási szabályok megszegését nem az eljárás alá vont ügyvéd követte el. Ennek nyomán pedig az eljáró tanács egyetlen helyes és megalapozott döntést hozhatott csak, az pedig a fegyelmi eljárás megszüntetése az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

Az eljárás megszüntetésére tekintettel a jelen eljárással felmerült költséget a FESZ 40.6. pontja alapján a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

A Fegyelmi Tanács határozata 2024. november 26. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2024. F. 164.)